

Dr. Molnár
István
József

Digitálisan aláírta:
Dr. Molnár István
József
Dátum:
2025.02.01
00:18:49 +01'00'

T.
Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti utca 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: <i>IV/2779 - 8 / 2023</i>		
Érkezett: 2025 FEBR 03.		
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	EGYÉB:
Példány: <i>1</i>	Melléklet: <i>0</i>	Kezelőiroda: <i>lu</i>

Budapest, 2025. január 31.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] „Indítványozó”) korábban
1. számú mellékletként csatolt ügyvédi meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján, a
IV/2779/2023. számú ügyben, a korábban előterjesztett alkotmányjogi panaszunk
alábbi

kiegészítését

terjesztjük elő, amelyet a **Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.169/2023/14.**
számú, korábban 2. számú mellékletként csatolt, ítélete ellen nyújtottunk be:

1. INDÍTVÁNY

- 1.1 Továbbra is és változatlanul indítványozzuk, hogy a T. Alkotmánybíróság az
Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja és az Abtv. 27. § (1)
bekezdése, valamint az **Abtv. 43. § (1) bekezdése** alapján *semmisítse meg* az
Ítéletet, mert a Kúria Ítélete sérti az **Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését**, az
Alaptörvény B) cikk (1) - (2) bekezdéseit, az **Alaptörvény T) cikk (1)**
bekezdését és az Indítványozó **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében**
meghatározott tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát és ezen keresztül az
Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jogát.

2. KIEGÉSZÍTÉS INDOKOLÁSA

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
2.1 A T. Alkotmánybíróság 2024 végén kettő olyan határozatot is hozott, amelyben megsemmisített egy-egy Kúriai ítéletet, éppen azért, mert a hatályos normaszövegtől önkényesen eltérve egy Polgári Kollégiumi véleményt alkalmaztak.	
Polgári	EGYB
Készítendő	Postán
A./	a 3002/2025. (I. 21.) számú AB határozat

2.2 A T. Alkotmánybíróság a **IV/1966/2023.** számú ügyben hozott, **3002/2025. (I. 21.)** számú AB határozatában az Abtv. 29. §-a szerinti alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek tekintette, hogy a Kúria az alaptörvény-ellenesség szintjét elérő *contra legem*, önkényes jogalkalmazást valósít-e meg a Pp. egyes szabályainak – a konkrét ügyben: *409. § (3) bek. és 410. § (2) bek. cd) alpontja* – olyan értelmezése, amely bizonyos jogegységi határozatokat kizár abból a körből, amelyektől jogkérdésben való eltérés esetén felülvizsgálat engedélyezésének lenne helye. A T. Alkotmánybíróság annak is jelentőséget tulajdonított, hogy vizsgálható volt az indokolt bírói döntéshez való jog követelményének a teljesülése, illetve annak esetleges sérelme is.

2.3 A fentiek alapján nyilvánvaló, hogy jelen alkotmányjogi panasz eljárásban is alkotmányos jelentőségű kérdésként merül fel, hogy a Kúria a nyilvánvalóan alkalmazandó Ptk. 6:222. § (4) bek. és a Ptk. 6:67. § (2) bek. helyett egy kifejezetten nem alkalmazható PK véleményre alapította a felülvizsgálati kérelmet elutasító döntését.

2.4 A T. Alkotmánybíróság a *contra constitutionem* formulát az alábbi szempontok alapján vizsgálta meg, annak érdekében, hogy eldöntse az alapjogsérelem fennállásának vagy fenn nem állásának megállapíthatóságát:

- „(i) kimutatható-e *contra legem* jogértelmezés;
- (ii) amennyiben igen, úgy az önkényesnek vagy kirívóan hibásnak tekinthető-e, és
- (iii) fűződik-e hozzá a döntés indokolásában megfelelő magyarázat; továbbá, hogy
- (iv) biztosított volt-e a hatékony és ténylegesen érvényesülő (rendkívüli) jogorvoslat lehetősége.”

2.5 A T. Alkotmánybíróság vizsgálódása körében mindenekelőtt emlékeztetett arra, hogy egy PK véleményről illetően a **3417/2024. (XI. 28.) AB** határozatában már hangsúlyozta, hogy „az indokolás alapjaként hivatkozott PK véleményben kialakított jogértelmezés még a bíróságok számára sem kötelező, a jogalkalmazás során »értelmezési segédlet«-ként vehető figyelembe. A kollégiumi vélemény quasi jogi norma rangjára emelve, azaz közkötelező erejű normaként való alkalmazása és hivatkozása a jogbiztonságot, a bírói döntések transzparenciáját és kiszámíthatóságát veszélyeztetheti. Jelen esetben az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a támadott végzésben hivatkozott PK vélemény nem jogértelmezést, hanem [...] valójában jogalkotást valósított meg. Mindez azt is eredményezte, hogy alapjogok gyakorlását és érvényesülését hátrányosan érintő módon szűkítette a vagyoni jogi perekben hozott, érdemben felülvizsgálható bírói döntések körét.”

2.6 Indítványozó esetében is éppen ugyanez valósult meg, ugyanis a Kúria a hatályos normaszöveggel szemben egy kollégiumi véleményt emelt jogi norma rangjára.

B./ a 3417/2024. (XI. 28.) számú AB határozat

2.7 Ugyancsak hivatkozni kívánjuk a T. Alkotmánybíróság **IV/1402/2023.** számú ügyben hozott, **3417/2024. (XI. 28.)** számú AB határozatát, amely ügyben a T. Alkotmánybíróság befogadta az alkotmányjogi panaszt – az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat 31. § (6) bekezdését alkalmazva, külön befogadási eljárás mellőzésével – mert önmagában bírói döntést befolyásoló alkotmányossági jelentőségű kérdésnek minősítette azt, hogy eloldotta-e magát a bíróság a jogszabály szövegétől.

2.8 A T. Alkotmánybíróság kifejtette, hogy az ügyben alkalmazandó jogi normát tekintette az alkotmányjogi panasz elbírálása során az egyetlen olyan normatív viszonyítási pontnak és mércének, amely valamennyi jogalkalmazóra nézve kötelező erővel bír a vagyoni jogi perek felülvizsgálhatósága kérdésében. Már pedig Indítványozó konkrét ügyében értelmezésre nem nyitott, hogy a Kúria a nyilvánvalóan alkalmazandó Ptk. 6:222. § (4) bek. és a Ptk. 6:67. § (2) bek. alkalmazását mellőzve járt el.

2.9 A szóban forgó határozatában a T. Alkotmánybíróság kifejtette, hogy az ügyben alkalmazandó Pp. 408. § (2) bekezdésének alkalmazása során a Kúria hivatalbóli döntési és jogértelmezési kompetenciájába tartozik, hogy megvonja azt a határt, amely elválasztja az érdemben vizsgálható, illetve visszautasítandó felülvizsgálati

kérelmek körét. Ennek során kétségtelenül van mérlegelési lehetősége is, de a vonatkozó szabályozásnak vannak kógens tartalmi elemei is, és a jogalkalmazónak ez a tevékenysége sem maradhat alkotmányossági kontroll nélkül. A T. Alkotmánybíróság végül azért semmisítette meg a Kúria végzését, mert az nem indokolta meg, hogy miért nem a normaszöveg alapján bírálta el a felülvizsgálati kérelem befogadását és helyette miért egy kollégiumi véleményre alapította döntését.

2.10 Indítványozó álláspontja szerint a T. Alkotmánybíróság a konkrét ügyben sem tehát mást, mint hogy – Indítványozó kérelmének megfelelően – megsemmisíti a támadott bírói döntést, mert

- (i) egyrészt a Kúria önkényesen járt el akkor, amikor a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normákat nem vette figyelembe, **nem alkalmazta**,
- (ii) másrészt, ezzel párhuzamosan, a Kúria **nem indokolta meg**, hogy az adott jogkérdésre irányadó, hatályos jogi normát miért nem alkalmazta,
- (iii) harmadrészt a Kúria olyan – jogszabálynak nem minősülő – pszeudo normát alkalmazott, amely ellentétes a nyilvánvalóan alkalmazandó jogszabállyal, és
- (iv) negyedrészt a Kúria **új jogot alkotott**, amikor Indítványozónak a vételi ajánlattól nem lényeges kérdésben eltérő elfogadó nyilatkozatát – a hatályos Ptk. vonatkozó rendelkezése ellenére, tehát *contra legem* módon – nem tekintette elfogadó nyilatkozatnak.

Tisztelettel,

Indítványozó

képviselőtében:

Dr. Molnár István

Ügyvéd

Molnár & Társa Ügyvédi Iroda
